

ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА БІЗНЕС-АДМІНІСТРУВАННЯ
КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ ПОВІТРЯНОГО ТРАНСПОРТУ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Зав. кафедри _____ Олена АРЕФ'ЄВА

« ____ » _____ 2023 р.

ТИПОВІ ТЕСТИ

з дисципліни «Лідерство та креативна економіка»

Розробник д.е.н., професор Васюткіна Н.В.

Тестові завдання

1. Невід'ємним атрибутом лідерства є:

- а) регалії;
- б) звання;
- в) титули;
- г) здатність надихати.

2. Глибокий сенс лідерства заключається в:

- а) здатність служити;
- б) робити речі правильно;
- в) робити правильні речі;
- г) результат тяжкої роботи.

3. Природа лідерства охоплює наступні ключові аспекти:

- а) характеристика особистості;
- б) здатність до трансформаційного впливу;
- в) зосередження на власних потребах;
- г) поведінкові взаємодії;

4. До когнітивно-емоційних якостей лідера відносять:

- а) рівень морального розвитку, спрямованість на успіх, цінності;
- б) когнітивний, емоційний, соціальний інтелект;
- в) комунікабельність, емпатія, вміння налагоджувати взаєморозуміння;
- г) ексклюзивні риси, особливий лідерський стиль.

5. Теорія, що люди наслідують певні якості й риси, які роблять їх більш відповідними лідерству відноситься до :

- а) теорії великої людини;
- б) теорії характерних рис;
- в) поведінкова теорія;
- г) ситуаційна теорія.

6. Звична манера поведінки керівника до своїх підлеглих з метою здійснення на них впливу і спонукання до досягнення цілей організації, відноситься до:

- а) теорії великої людини;
- б) теорії характерних рис;
- в) поведінкова теорія;
- г) ситуаційна теорія.

7. Бажання лідера здійснювати значні зміни, впроваджувати їх у концепцію майбутнього розвитку організації, в її стратегію, культуру, виробництво відноситься до :

- а) теорії великої людини;
- б) теорії харизматичного лідерства;
- в) трансформаційна теорія;
- г) ситуаційна теорія.

8. Лідер може бути моделлю поведінки для інших членів групи, тобто забезпечувати їх наочною вказівкою щодо того, ким вони повинні бути і що повинні робити, це функція коли лідер є :

- а) адміністратором;
- б) стратегом;
- в) регулятором;
- г) прикладом.

9. Коли лідер забезпечує автономність членів команди, невдачу сприймає як досвід, який треба проаналізувати та врахувати на майбутнє, це стиль лідера:

- а) ідеалістичний;
- б) товариський;
- в) навчаючий;
- г) амбіційний.

10. Коли лідер ставить цілі та чекає, що команда їх досягне попри всі перешкоди, багато вимагає і без проблем звільняє неефективних працівників, це стиль лідера:

- а) ідеалістичний;
- б) авторитарний;
- в) демократичний;
- г) амбіційний.

11. Виділяють чотири базових інтелекти людини:

- а) фізичний, емоційний, ментальний, духовний
- б) штучний, емоційний, вербальний, невербальний;
- в) міжособистісний, лінгвістичний, екзистенціальний, натуралістичний;
- г) творчий, лінгвістичний, практичний, ментальний.

12. Психічний процес пошуку, упорядкування та узагальнення явищ дійсності під час їх аналізу або синтезу, що виникає на основі практики та досвіду, це:

- а) інтелект
- б) розум
- в) мислення

г) здібності.

13. Відносно стійка структура розумових здібностей індивіда, що відповідає за обробку інформації, винахідницьку діяльність і прийняття рішень, здатність досягати цілі шляхом самозміни, це:

- а) інтелект
- б) розум
- в) мислення
- г) здібності.

14. До структурних одиниць мислення відноситься:

- а) аналіз, синтез, абстрагування, узагальнення, порівняння;
- б) проектування, прогностика, рефлексія, інтерпретація;
- в) діагностика, синтез, порівняння, проектування;
- г) прогностика, узагальнення, систематизація, дидукція, індукція.

15. Один із кількох типів інтелекту, який допомагає осягати смисли та цінності, опанувати знання, це:

- а) емоційний інтелект;
- б) фізичний інтелект;
- в) духовний інтелект;
- г) ментальний інтелект.

16. До видів мислення за їх формою відносять:

- а) теоретичне, практичне, реактивне;
- б) предметно-дійове, наочно-образне, абстрактно-символічне;
- в) проактивне, репродуктивне, продуктивне;
- г) дискурсивне, інтуїтивне, креативне.

17. Домінуючий спосіб мислення, який використовує індивід, у процесі пошуку, обробки, інтерпретації та використання інформації, це:

- а) ментальний стиль мислення;
- б) когнітивний стиль мислення;
- в) інтуїтивний стиль мислення;
- г) евристичний стиль мислення.

18. До основних компонентів емоційного інтелекту входять:

- а) самооцінка, самоконтроль, самомотивація, емпатія, соціальні навички;
- б) самовдосконалення, цілеспрямованість, порядність, чесність;
- в) самоконтроль, впевненість, націленість, комунікабельність, відповідальність;
- г) креативність, працездатність, гнучкість, концентрація, прийняття рішень.

19. Коли людина здатна до самопізнання, самоаналізу та пробудови своїх покрових дій, це відноситься до функції:

- а) прогностична;
- б) інтерпретаторська;
- в) рефлексивна;
- г) прогностична.

20. Коли людина передбачає результати своєї діяльності, може змодельовати розвиток подій і причинно-наслідкових зв'язків, це відноситься до функції:

- а) пізнавальна;
- б) проєктувальна;
- в) інформаційна;
- г) прогностична.

21. До цінностей основних сфер суспільного життя відносять:

- а) матеріальні, соціальнополітичні, духовні;
- б) індивідуальні, групові, загальнолюдські;
- в) загальнонародні, суспільного ладу, самозбереження;
- г) діяльності, самореалізації, особисті якості.

22. До цінностей на основі класифікації за суб'єктами відносять:

- а) матеріальні, соціальнополітичні, духовні;
- б) індивідуальні, групові, загальнолюдські;
- в) загальнонародні, суспільного ладу, самозбереження;
- г) діяльності, самореалізації, особисті якості.

23. Явища моральної культури, за допомогою яких задовольняються суспільні й індивідуальні потреби в подоланні суперечностей між поведінкою особи й інтересами суспільства, це:

- а) естетичні цінності;
- б) пізнавальні цінності;
- в) моральні цінності;
- г) соціальні цінності.

24. Частина матеріальних, духовних і соціально-політичних цінностей, що, як правило, мають загальнонародне і загальнолюдське значення, це:

- а) пізнавальні цінності;
- б) вищі цінності;
- в) цінності життя;
- г) моральні цінності.

25. До основних завдань етики відносять:

- а) описувати, пояснювати, вчити;
- б) опитувати, констатувати, вивчати;
- в) синтезувати, подавати, надихати;
- г) констатувати, представляти, координувати.

26. Встановлення та переслідування етичних цілей, а також етичний вплив на інших осіб, це:

- а) трансформаційне лідерство;
- б) етичне лідерство;
- в) моральне лідерство;
- г) лідерство - служіння.

27. Модель міжособистісної довіри складається з:

- а) доброчесності, компетентності, послідовності, лояльності відкритості;
- б) терпимості, порядності, поваги, чесності, гідності;
- в) відданості, творчості, волі, терпіння, щирості;
- г) відкритості, гідності, комунікабельності, чесності.

28. Ототожнення послідовників із лідером та їхньої симпатії до нього це:

- а) експертна влада;
- б) референтна влада;
- в) заохочувальна влада;
- г) легітимна влада.

29. До принципів етичного лідерства за Нордхаусом відносять:

- а) повага, служіння, справедливість, чесність, спільність;
- б) доброта, порядність, відкритість, моральність терпимість;
- в) служіння, гідність, любов, справедливість, співчуття;
- г) повага, турбота, моральність, відкритість, спільність.

30. До ключових принципів етичного лідерства за Ейзенбейсом відносять:

- а) справедливість, чесність, відкритість, турбота;
- б) порядність, терпимість, справедливість, відповідальність.
- в) моральність, доброта, служіння, спільність;
- г) гуманність, справедливість, відповідальність, помірність;

31. Чи існує єдина ефективна модель корпоративної поведінки:

- а) так;

б) ні.

32. Корпоративна культура – це:

- а) етикет і правила поведінки, прийняті в корпорації;
- б) умовна система, що складається з набору правил, цінностей членів трудового колективу організації, переконань, норм поведінки і комунікаційної взаємодії працівників у процесі трудової діяльності, елементів матеріального середовища, що тим самим відображають індивідуальність даної організації.
- в) закріплений наказом регламент діяльності персоналу.

33. Корпоративна культура виконує функції:

- а) внутрішньої інтеграції;
- б) формування іміджу;
- в) оцінно-нормативну;
- г) адаптивну.

34. До зовнішнього рівня корпоративної культури відносять:

- а) кодекс компанії
- б) фірмовий стиль
- в) взаємини співробітників

35. Формула успіху, яка дозволяє компанії стати інтегрованою та йти до сталого розвитку складається з :

- а) можливості, здібності, взаємодовіра, взаємоповага;
- б) відкритість, стимулювання, надійність, професіоналізм;
- в) чуйність компетентність, мотивація, стимулювання;
- г) сервіс, якість, психологічний клімат, орієнтація на клієнта.

36. Основні ідеї, прийняті більшістю співробітників організації, направляють

їх діяльність і забезпечують успіх, це:

- а) норми;
- б) цінності;
- в) потреби;
- г) правила.

37. Прийняті стандарти поведінки, які можуть бути представлені у формі робочої етики, кодексів поведінки, це:

- а) норми;
- б) цінності;
- в) потреби;
- г) правила.

38. Кодекс, який включає положення про цінності організації, її філософію та цілі, це:

- а) соціальний
- б) корпоративний;
- в) професійний;
- г) контракт.

39. Яка складова корпоративної культури сприяє покращенню клімату у компанії:

- а) імідж персоналу;
- б) ритуали;
- в) фірмова символіка;
- г) кодекси.

40. Коли лідери, як і організація в цілому орієнтовані на досягнення результату відноситься до типу корпоративної культури:

- а) ринкової;
- б) ієрархічної;
- в) адхократичної;
- г) кланової.

41. Пітер Друкер виділяє наступні елементи особистої ефективності:

- а) управління місією, цілями, результатами, завданнями, рішеннями;
- б) управління собою, часом, результатами, пріоритетність цілей, управлінськими рішеннями;
- в) управління командою, власною філософією, собою, результатами;
- г) управління своїм часом, метою, планами, завданнями.

42. Управління собою включає наступні елементи:

- а) особисті риси, цінності, таланти та інтереси, сильні та слабкі сторони
- б) звички, потенціали, ресурси, цінності, цілі
- в) свідомість, цінності, інтереси, сильні та слабкі сторони
- г) ресурси, види темпераменту, цінності, цілі, інтереси

43. До ключових рис лідера відносять:

- а) особливість інтелекту, досягнення, поведінка, комунікація
- б) особливості мислення, досягнення, відповідальність, статус, участь
- в) особливість бачення, цілісність, довіра, вміння йти на ризик
- г) особливість цінностей, інтегрованість в життя, інноваційність, спокій

44. Виділяють п'ять основних типів компетенцій:

- а) базові мотивації, психофізіологічні особливості, регулятивні механізми, знання, вміння та навички
- б) базові мотивації, соціальні, інтелектуальні, вольові, лідерські
- в) базові мотивації, загальні ключові, спеціальні, індивідуальні
- г) базові мотивації, особистісні, професійні, спеціальні знання та навички

45. Управління своїми послідовниками не через команди і вказівки, а через натхнення і психологічне заохочення, це прояв:

- а) розвитку емоційного інтелекту
- б) розвитку адаптивного управління
- в) розвитку позитивного мислення
- н) розвитку критичного мислення

46. Створення принципово нових ідей, що відхиляються від традиційних та здатність вирішувати не стандартні проблеми, це прояв:

- а) розвитку адаптивного управління
- б) розвитку емоційного інтелекту
- в) розвитку критичного мислення
- г) розвитку креативності лідера

47. Взяття відповідальності за формування своєї життєвої, професійної, творчої позиції, це прояв:

- а) розвитку емоційного інтелекту
- б) розвитку адаптивного управління
- в) розвитку позитивного мислення
- н) розвитку критичного мислення

48. Вміння передбачати зміни і бути здатним випрацювати механізми реакції на них, це прояв:

- а) розвитку емоційного інтелекту
- б) розвитку адаптивного управління
- в) розвитку позитивного мислення
- н) розвитку критичного мислення

49. Розвиток здібностей до міжособистісної взаємодії потребує наступних навиків: (множинний вибір)

- а) комунікативної, конфліктологічної культури
- б) ділової етики, риторичної культури
- в) гнучкість мислення, когнітивний базис
- г) емоційної, ментальної культури

50. Модель розвитку лідерського потенціалу особистості включає:

- а) розвиток внутрішніх ресурсів, активізація дій в динаміці, навички взаємодії
- б) розвинуту інтуїцію, готовність до дій, відповідальність
- в) мотивацію до успіху, впевненість у собі, цілеспрямованість
- г) позитивна самооцінка, рішучість, готовність до дій

51. Команда це:

- а) двоє або більше людей, які взаємодіють з кількома або всіма членами групи безпосередньо через мережу зв'язків
- б) невелика група людей, що прагнуть до досягнення спільної мети та постійно взаємодіють і координують свої зусилля
- в) соціально значима група людей, які об'єднані спільною метою, узгоджено діють для досягнення мети і мають органи самоврядування
- г) сукупність людей, об'єднаних спільною діяльністю, спільними інтересами

52. Модель «Три кола командного лідерства» за J. Adair включає:

- а) формування команди, досягнення цілі, розвиток кожного індивіда
- б) набір команди, налаштування взаємодії, отримання результату
- в) визначення учасників, мотивація взаємодії, активізація потенціалу індивіда
- г) формування команди, активація цінностей, налаштування комунікаційної взаємодії

53. До основних командних ролей за Белбіном не відносять:

- а) виконавець
- б) формувальник
- в) розвідник
- г) комунікатор

54. До етапів моделі розвитку команди відносять: (множинний вибір)

- а) планування
- б) формування
- в) нормування
- г) функціонування
- д) бурління

55. Залежно від складу учасників конфлікти поділяються на:

- а) відкриті, приховані
- б) організаційні, емоційні
- в) внутрішньоособистісні, міжособистісні конфлікти
- г) горизонтальні конфлікти, вертикальні конфлікти.

56. Залежно від ступеня вираженості конфлікти поділяються на:

- а) відкриті, приховані;
- б) горизонтальні, вертикальні;
- в) антагоністичні, компромісні;
- г) організаційні, емоційні.

57. До позитивних функцій конфліктів не відносять:

- а) уявлення про переможених як про ворогів;
- б) стимулювання змін і розвитку;
- в) зняття синдрому покірності у підлеглих ;
- г) розрядка напруженості між сторонами конфлікту.

58. Комунікативний стиль у конфліктних ситуаціях, який використовує техніку розгляду та схвалення інформації, це:

- а) стиль обвинувачення;
- б) стиль переконання;
- в) стиль вирішення проблем;
- г) директивний стиль.

59. Прояв егоцентризму, прагнення бути зрозумілим іншим при повному ігноруванні проблем іншого, це:

- а) альтерцентристська спрямованість
- б) маніпулятивна спрямованість;
- в) авторитарна спрямованість
- г) діалогічна спрямованість.

60. Досягнення мети кожною зі сторін за певних умов, відноситься до методу виходу із конфлікту:

- а) співробітництво;
- б) зговірливість;
- в) компроміс;
- г) уникання.

61. Переконавання людини про саму себе (про свої здібності, зовнішність, соціальні ролі і статус та ін.), набір характеристик, якими, як їй здається, вона володіє, відноситься до:

- а) когнітивної Я-концепції
- б) оціночної Я-концепції
- в) поведінкової Я-концепції
- г) просторової Я-концепції

62. Те, як людина оцінює власні характеристики, як до них ставиться (їй може

подобатись чи не подобатись що вона, наприклад, сильна), відноситься до:

- а) когнітивної Я-концепції;
- б) оціночної Я-концепції;
- в) поведінкової Я-концепції;
- г) просторової Я-концепції.

63. Те, як людина себе поводить (прагнення завоювати авторитет, підвищити свій

статус чи намагатися бути непомітним, приховати свої недоліки), відноситься до:

- в) когнітивної Я-концепції;
- б) оціночної Я-концепції;
- в) поведінкової Я-концепції;
- г) просторової Я-концепції.

64. Теорія Я-концепції Шаміра використовує чотири основні поняття:

- а) особиста ідентифікація; соціальна ідентичність; інтеріоризація; самоефективність
- б) самооцінка, комунікабельність, ідентифікація, ефективність
- в) особиста ідентифікація, групова динаміка, самоефективність, конструктивність

65. Швейцарський психолог К. Юнг виділяє чотири групи з 12 архетипів:

- а) свобода, індивідуалізм, належність порядок;
- б) дисципліна, віра, наполегливість, організованість;
- в) індивідуалізм, приналежність, самоорганізованість, порядок;
- г) консерватизм, анархізм, індивідуалізм, свобода.

66. Руйнує, шокує, привертає увагу, відчуває відмінність від інших, це характеристики архетипу:

- а) герой;
- б) бунтар;
- в) блазень;
- г) хороший хлопець.

67. Бере на себе функцію новатора, створює щось нове, це характеристика архетипу:

- А) правителя;
- Б) мудреця;
- В) творця;
- Г) дослідника

68. Особливий дар лідера, здатного чарувати і вести за собою маси людей, це

- а) емоційне лідерство;
- б) трансформаційне лідерство;
- в) харизматичне лідерство;
- г) резонансне лідерство.

69. Створена на неабияких проявах святості чи героїської сили, або зразковості особистості і створеному цими проявами порядку, це прояв влади:

- а) раціональної;
- б) політичної;
- в) традиційної;
- г) харизматичної.

70. Коли харизматичний лідер має особливі якості, що виходять за межі звичайного, це відносять до наступного аспекту лідерства:

- а) культурологічного;
- б) психологічного;
- в) соціологічного;
- г) історико-філософського.

71. До вербальної інформації відноситься:

- а) сигніфікативна;
- б) проксеміка;
- в) візуальне спілкування;
- г) паралінгвістика.

72. Взаємодія у спільній діяльності це:

- а) інформаційно-комунікативний бік спілкування;
- б) інтерактивний бік спілкування;
- в) перцептивний бік спілкування;
- г) конформістичний бік спілкування.

73. Інтерактивне спілкування включає в себе:

- а) кооперацію, конкуренцію
- б) взаємодію в групі, одноосібні дії;
- в) співробітництво, змагання
- г) міжрівневу взаємодію, неформальну комунікацію

74. До методів комунікацій відносять:

- а) кількісні, якісні, синергетичні
- б) зовнішні, внутрішні, міжособистісні
- в) інтегровані, неформальні, формальні
- г) вербальні, невербальні, електронні

75. Розрізняють наступні типи взаємодії керівника і лідера:

- а) формальна, неформальна, інтегрована
- б) партнерська, маніпулятивна, конфліктна
- в) владна, компромісна, маніпулятивна
- г) ієрархічна, лінійна, дружня

76. Назвіть ключові причини непорозуміння між діловими партнерами:

- а) егоцентризм, каузальна атрибуція, стереотипізація
- б) фрустрація, стрес, матеріальна вигода

- в) розподіл повноважень, маніпуляція, обман
- г) амбітність, помилка оцінювання, приховування інформації

77. До навичок соціальної чуйності емоційного лідера відносять:

- а) натхнення, вплив, сприяння змінам
- б) співпереживання, ділова освіченість, запобігливість
- в) відкритість, адаптивність, оптимізм
- г) емоційна самосвідомість, точна самооцінка, упевненість в собі

78. До навичок самоконтролю емоційного лідера відносять:

- а) натхнення, вплив, сприяння змінам
- б) співпереживання, ділова освіченість, запобігливість
- в) відкритість, адаптивність, оптимізм
- г) емоційна самосвідомість, точна самооцінка, упевненість в собі

79. До навичок самосвідомості емоційного лідера відносять:

- а) натхнення, вплив, сприяння змінам
- б) співпереживання, ділова освіченість, запобігливість
- в) відкритість, адаптивність, оптимізм
- г) емоційна самосвідомість, точна самооцінка, упевненість в собі

80. До навичок управління відносинами емоційного лідера відносять:

- а) натхнення, вплив, сприяння змінам
- б) співпереживання, ділова освіченість, запобігливість
- в) відкритість, адаптивність, оптимізм
- г) емоційна самосвідомість, точна самооцінка, упевненість в собі

81. Модель організаційної зміни включає в себе:

- а) розблокування;
- б) зміна установок;
- в) заблокування;
- г) створення організаційної культури.

82. Ключова причина опору змінам в організації заключається в:

- а) організації процесів,
- б) людях;
- в) конфліктах;
- г) низькій кооперації.

83. Припускає фундаментальну зміну організації, що зачіпає її місію та корпоративну культуру, – це тип організаційних змін:

- а) радикальне перетворення;
- б) звичайні зміни;
- в) перебудова організації;
- г) незмінне функціонування.

84. Зміни стосуються виробничого процесу, маркетингу, – це тип організаційних змін:

- а) помірне перетворення;
- б) звичайні зміни;
- в) перебудова організації;
- г) незмінне функціонування.

85. Проведені зміни мало торкаються діяльності організації в цілому, – це тип

організаційних змін:

- а) помірне перетворення;
- б) звичайні зміни;
- в) перебудова організації;
- г) незмінне функціонування.

86. Сильні внутрішньо організаційні зміни, що стосуються організаційної культури, – це тип організаційних змін:

- а) радикальне перетворення;
- б) звичайні зміни;
- в) перебудова організації;
- г) незмінне функціонування.

87. Передбачає помірне наполягання керівництва на виконанні завдань, – це стиль проведення змін в організації:

- а) конкурентний;
- б) самоусунення;
- в) співробітництва;
- г) компромісу.

88. Сила, максимальна наполегливість, затвердження своїх прав, – це стиль проведення змін в організації:

- а) конкурентний;
- б) самоусунення;
- в) співробітництва;
- г) компромісу.

89. Керівництво прагне реалізувати свої підходи до управління змінами, а також до встановлення відносин кооперації з незгідними членами організації, – це стиль

проведення змін в організації:

- а) конкурентний;
- б) самоусунення;
- в) співробітництва;
- г) компромісу.

90. Мистецтво вести за собою, надихати та розвивати людей, а не використовувати їх у власних корисливих цілях, це:

- а) трансакційне лідерство;
- б) трансформаційне лідерство;
- в) креативне лідерство;
- г) резонансне лідерство.

91. Ключовою характеристикою трансформаційного підходу є:

- а) орієнтація на планування та виконання;
- б) акцент на відносинах з послідовниками;
- в) акцент на переконаннях та потребах послідовників;
- г) працє у стійкому середовищі.

92. Головний інструмент в креативній економіці, це:

- а) знання;
- б) інформація;
- в) інновація;
- г) інтелект.

93. Головний ресурс в креативній економіці, це:

- а) знання;
- б) інформація;
- в) інновація;
- г) інтелект.

94. Головний продукт в креативній економіці, це:

- а) знання;
- б) інформація;
- в) інновація;
- г) інтелект.

95. Коли джерело багатства або капіталу переходить від власності на землю до власності на матеріальні цінності, це ознаки:

- а) доіндустріального періоду;
- б) індустріального періоду;
- в) постіндустріального періоду.

96. Коли джерело багатства і капіталу переходить від права власності на матеріальні активи до права власності на нематеріальні одиниці, це ознаки

- а) доіндустріального періоду;
- б) індустріального періоду;
- в) постіндустріального періоду.

97. Процес тісного взаємозв'язку інновацій, інтелекту та матеріальних ресурсів, в результаті чого створюється креативний продукт, це прояв креативності:

- а) на суспільності рівні;
- б) на рівні підприємств;
- в) на рівні середовища;
- г) на рівні людини.

98. Здатність породжувати незвичайні ідеї, відхилятися від традиційних схем взаємодії із стейкхолдерами, швидко вирішувати проблемні ситуації з метою отримання конкурентних переваг на певному ринку, це прояв креативності:

- а) на суспільності рівні;
- б) на рівні підприємств;
- в) на рівні середовища;
- г) на рівні людини.

99. До основних складових елементів формування і розвитку креативної економіки відносять:

- а) ресурси, інформація, інновація, потенціал;
- б) творчість, інтелектуальна власність, менеджмент, капітал;
- в) знання, навички, досвід, ноу-хау;
- г) раціональні зв'язки, нововведення, генерування ідей, практичність.

100. Вміння об'єднати виробничу, технологічну, економічну та управлінську ефективність, це:

- а) холізм;
- б) гументизація;
- в) синергія;
- г) проактивність.

101. До потенціалу креативного класу відносять:

- а) знання, навички, досвід, ноу-хау;
- б) творчість, інтелект, потреби, бажання;
- в) оригінальність, нестандартність, гнучкість, аналітичність;
- г) відкритість розуму, незалежність, чесність, моральність.

102. Креативність – це....

- а) продуктивна людська діяльність, здатна породжувати якісно нові матеріальні та духовні цінності суспільного значення
- б) покликання, це безцінний дар і важка праця
- в) активна властивість Бога, яка була проявлена разом з Волею в момент Дії, що ознаменувала створення світу.
- г) творчі здібності індивіда, що характеризуються здатністю до продукування принципово нових ідей, а також входять в структуру обдарованості в якості незалежного фактора

103. Джерелами креативності являються:

- а) боже осяяння, щасливий випадок, заплановане везіння, настійливість, метод
- б) індивідуальна творчість, інтелектуальні системи, відповідальні спроби, повага до завдання
- в) специфічне походження, багатогранна основа, везіння, настійливість
- г) боже осяяння, інтелектуальний розрахунок, системне уявлення, допитливість

104. Творче ставлення до справи опирається на такі елементи:

- а) позитивне відношення, вірність справі, мотивація, генеративність
- б) компетентність, здатність творчого мислення, мотивація, креативність
- в) робота над собою, критичність, енергійність, творчий підхід
- г) компетентність, мислення, фінансова мотивація, відкрита комунікація

105. Прояв креативності у процесі співробітництва з іншими людьми у процесі творчої діяльності, здатність мотивувати творчість інших і здатність акумулювати (накопичувати) творчий досвід інших:

- а) підприємницька креативність
- б) інтелектуальна креативність
- в) художня креативність
- г) комунікативна креативність

106. За характером мислення буває:

- а) теоретичне і практичне

- б) репродуктивне
- в) дискурсивне
- г) словесно-логічне мислення

107. Конвергентне мислення – це:

- а) глибоке вникнення в суть проблеми, детальне вивчення її змісту;
- б) процес відображення людиною предметів і явищ об'єктивної дійсності в їхніх властивостях, зв'язках та відносинах;
- в) погляд на проблему з різних точок зору;
- г) конструктивна критика та «доросла» манера поведінки.

108. Дивергентне мислення – це:

- а) штучний інтелект;
- б) форма організації психічної діяльності людини, яка полягає в спрямованості й зосередженості свідомості на об'єктах;
- в) погляд на проблему з різних точок зору;
- г) конструктивна критика та «доросла» манера поведінки.

109. Латеральне мислення в широкому розумінні – це...

- а) традиційне або вертикальне мислення;
- б) припущення щодо шляхів вирішення проблеми;
- в) дослідження різних підходів та можливостей вирішення проблеми на відміну від прямолінійного руху по вибраному шляху;
- г) один з методів генерування ідей.

110. Одним із головних принципів латерального мислення за класифікацією Едварда де Боно є:

- а) творче натхнення;
- б) визначення проблеми, відбір ідей та реалізація рішення;
- в) штучний інтелект;
- г) усвідомлення ідей, які панують та є стереотипними.

111. Метод евристичного прогнозування служить для...

- а) свідомої саморегуляції людиною діяльності і поведінки, що забезпечує подолання труднощів при досягненні цілей;
- б) вирішення дослідницьких задач;
- в) припущення про те, що представляє собою початковий проект;
- г) створення уявлення про перспективи розвитку науки і техніки на основі систематизованого опрацювання прогнозних оцінок